

Jei į šį klausimą reikėtų atsakyti teigiamai, ar atsakymas būtų kitoks, jeigu nustatant pereinamojo laikotarpio atsargų ir perteklinių atsargų apimtį galima būtų atsižvelgti ir į rinkos subjekto gamybos, perdirbimo ir pardavimo kiekių padidėjimą, į atitinkamo žemės ūkio produkto subrendimo laiką, atsargų kaupimo laiką ir į kitas nuo rinkos subjekto nepriklausančias aplinkybes?

2.2 Ar suderinamas su Komisijos reglamento (EB) Nr. 1972/2003 tikslu mokesčio už perteklines atsargas taikymas ir tuomet, kai nustatoma, kad rinkos subjektas 2004 m. gegužės 1 d. turėjo perteklines atsargas, tačiau jis įrodo, kad iš perteklinių atsargų pardavimo po 2004 m. gegužės 1 d. jis negavo faktinės naudos dėl kainų skirtumo?

⁽¹⁾ OL L 139, p. 55.

⁽²⁾ OL L 256, p. 1.

⁽³⁾ 2003 m. lapkričio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1972/2003 dėl prekybos žemės ūkio produktais skirtų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios turi būti patvirtintos dėl Čekijos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Kad būtų galima netaikyti mokesčių Direktyvos 83/182/EEB 7 straipsnio 1 dalis apibrėžia įprastinės gyvenamosios vietos sąvoką, kuri leidžia nustatyti valstybę narę, kurios teisės aktai taikomi laikino įvežimo apmokestinimo atveju, ir kuri turi kompetenciją apmokestinti transporto priemonę. Direktyvos 83/182/EEB 7 straipsnio 1 dalyje nustatomos tam tikros išimties iš taisyklės, pagal kurią įprastinė gyvenamoji vieta reiškia vietą, kurioje asmuo gyvena mažiausiai 185 dienas per metus. Konkrečiai kalbant, šios dalies antroje pastraipoje nurodoma, kad asmens, kuris darbo ryšiais susijęs vienoje vietoje, o asmeniniais kitoje, ir kuris dėl to gyvena skirtingose vietose, esančiose dviejose ar daugiau valstybių narių, įprastine gyvenamąja vieta yra laikoma jo asmeninių ryšių vieta, jeigu šis asmuo nuolat į ją grįžta. Tačiau pastaroji sąlyga netaikytina, jeigu asmuo gyvena valstybėje narėje, kad atliktų nustatytos trukmės užduotį.

Tačiau Suomijos teisės aktuose tokia nuolatinio grįžimo sąlyga numatyta, net kai asmuo gyvena Suomijoje, kad atliktų nustatytos trukmės užduotį. Taigi Suomija į nacionalinę teisę netinkamai perkelė Direktyvos 83/182/EEB 7 straipsnio 1 dalį.

⁽¹⁾ OL L 105, p. 59; EE 09/01, p. 156.

2008 m. balandžio 8 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Suomijos Respubliką

(Byla C-144/08)

(2008/C 171/24)

Proceso kalba: suomių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama I. Koskinen ir D. Triantafyllou

Atsakovė: Suomijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti, kad siekiant netaikyti mokesčių tam tikroms laikinai įvežamoms transporto priemonėms, pasiremdama nepilna įprastinės gyvenamosios vietos sąvoka Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvos 83/182/EEB dėl mokesčių netaikymo tam tikroms transporto priemonėms ⁽¹⁾, laikinai įvežamoms iš vienos valstybės narės į kitą, Bendrijos teritorijoje 7 straipsnio 1 dalį;

— priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

2008 m. balandžio 3 d. Efkon AG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. sausio 22 d. Pirmosios instancijos (penktoji kolegija) nutarties byloje T-298/04 Efkon AG prieš Europos Parlamentą ir Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-146/08 P)

(2008/C 171/25)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Efkon AG, atstovaujama advokato M. Novak

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba, Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Panaikinti skundžiamą 2008 m. sausio 22 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį (T-298/04) kaip prieštaraujančią teisei ir pavesti Pirmosios instancijos teismui, laikantis numatytos procedūros, išnagrinėti bylą ir priimti sprendimą iš esmės.

- Pripažinti ginčijamą direktyvos nuostatą kaip prašyta pirmiame ieškinyje negaliojančia ir priteisti iš atsakovių bylinėjimosi išlaidas.
- Pripažinti, kad 2008 m. sausio 22 d. nutartis, kuria buvo baigtas 2004 m. liepos 21 d. pateikto ieškinio nagrinėjimas, dėl pernelyg ilgai užsitęsusio bylos nagrinėjimo pažeidžia EŽTK 6 straipsnį ir jau vien dėl to ieškovei turi būti suteikta teisinė apsauga.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė grindžia savo apeliacinį skundą dėl minėtos Pirmosios instancijos teismo nutarties neteisingu EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos išaiškinimu ir procedūrinėmis klaidomis nagrinėjant bylą.

Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį kaip nepriimtą motyvuodamas tuo, kad ginčijamas teisės aktas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ieškove EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme.

Jos manymu, toks požiūris teisiškai neteisingas. Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad įsikišimas į intelektinę nuosavybę savaime lemia tiesioginę ir konkrečią sąsają, dėl kurios atsiranda tiesioginė ir konkreti sąsaja EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme. Esminį patento bruožą sudaro tai, kad tam tikram teisės subjektui suteikiama išimtinė, laiko atžvilgiu ribota teisė. Tokia teisė neišvengiamai gali būti suteikiama tik tam tikram teisės subjektui. Tokių teisių neturi nė vienas kitas asmuo, o dėl to Bendrijos teisės akto įsikišimas į šią teisę būtinai lemia tiesioginę ir konkrečią sąsają.

Pirmosios instancijos teismo argumentas, kad greta apeliantės yra ir kitų elektroninių kelių mokesčio surinkimo sistemų parduavėjų, kurie galimai susiję su teisės aktu taip pat kaip ir apeliantė, ir dėl to negalima konstatuoti tiesioginės ir konkrečios sąsajos, apeliantės nuomone, yra nelogiškas. Tiesioginė ir konkreti sąsaja EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme negali būti paneigta dėl to, kad yra ir kitų su ginčijamu teisės aktu susijusių asmenų, jeigu šie asmenys neturi patento.

Apeliantės pranešimo, iš kurio matyti, kad ji sukūrė ISO-CALM infraraudonųjų spindulių standartą ir gavo už tai valstybės premiją, atmetimas, nurodomas kaip teisės būti išklaustam pažeidimas. Galiausiai, apeliantės nuomone, taip pat nepriimtinas ketverių metų bylos nagrinėjimo laikotarpis, kuris savaime yra šurkštus procedūrinis trūkumas.

2008 m. balandžio 10 d. *Arbeitsgericht Hamburg* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Jürgen Römer prieš laisvajį ir Hanzos miestą Hamburgą*

(Byla C-147/08)

(2008/C 171/26)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbeitsgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Jürgen Römer

Atsakovė: Laisvasis ir Hanzos miestas Hamburgas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar laisvojo ir Hanzos miesto Hamburgo pirmojo senatvės pensijų įstatymo (1. *Ruhegeldgesetz*, toliau — 1. RGG) reglamentuojamos papildomos pensijos išmokos, mokamos buvusiems laisvojo ir Hanzos miesto Hamburgo tarnautojams ir darbininkams, taip pat jų išlaikytiniams, yra „išmokos, mokamos pagal valstybines ar panašias sistemas, įskaitant valstybinio socialinio draudimo ar socialinės apsaugos sistemas“ Tarybos direktyvos (2000/78/EB), nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (1) (toliau — direktyva), 3 straipsnio 3 dalies prasme, ir todėl 1. RGG reglamentuojamoms sritims netaikoma nurodyta direktyva?
2. Jei į šį klausimą atsakymas būtų neigiamas:
  - 2.1. Ar 1. RGG nuostatos, pagal kurias skaičiuojant pensijos dydį daromas skirtumas tarp susituokusių pensininkų ir kitų pensininkų, būtent palankesnės susituokusiems pensininkams nei, pavyzdžiui, tiems, kurie yra sukūrę su tos pačios lyties asmenų gyvenimo partnerystę (*Lebenspartnerschaft*) pagal Vokietijos Federacinės Respublikos gyvenimo partnerystės įstatymą (*Lebenspartnerschaftsgesetz*) (yra partneriai), direktyvos 22 konstatuojamosios dalies prasme yra „nacionalinės teisės aktai dėl šeimyninės padėties ir su ja susijusių išmokų“?
  - 2.2. Jei į pateiktą klausimą atsakymas būtų teigiamas:

Ar iš to išplaukia, kad nors direktyvos 22 konstatuojamoje dalyje nėra nustatyty atitinkamų direktyvos taikymo apribojimų, 1. RGG nuostatose numatytiems atvejams direktyva negali būti taikoma?
3. Jei atsakymai į 2.1 ar 2.2 klausimus būtų neigiami:

Ar asmens, kuris su tos pačios lyties asmenų yra sukūręs gyvenimo partnerystę ir negyvena atskirai, atžvilgiu aplinkybė, jog pagal 1. RGG 10 straipsnio 6 dalį pensijos išmokos susituokusiam, nuolatinei neišsiskyrusiam pensininkui, remiantis fiktyviu pagrindu, skaičiuojamos pagal III/0 mokesčių kategoriją (palankesnė mokesčių mokėtojai), o visiems kitiems pensininkams pagal I mokesčių kategoriją